

kegyhelyet, ami Magyarországon egyedülálló búcsúkiáltásokat biztosít Szentkút számára.

A hazafelé vezető út már szabadabb, kötetlenebb volt, nevetéssel, jó kedvvel. Istennek legyen hála, hogy részt vehettünk a zárandoklaton és Isten áldja meg a szervezőt és segítőt. (HV)

Bérmálás a főplébánián

Április 24-én bérmálás volt a főplébánián. Közösségünkben idén Máté Kriszta volt az, aki a bíboros úr kezéből felvehette a szentséget.

Évekkel ezelőtt a főplébániára jártam templomba, de pestszentimrei vagyok, így az akkori plébános, dr. Gábor Henrik atya megkereste Gábor atyát, aki vállalta, hogy felkészít a bérmálásra. Ő egy olyan ember, aki mindenkit szeret, nagyon sokat köszönhetek neki. Ha szomorú vagyok, nagyon jól meg tud vigasztalni, és ha hozzá megyek, jó kedvem lesz, amiért Istennek adok hálát. A bérmálás szép és csodálatos volt, köszönöm Henrik atyának, Gábor atyának, a bíboros úrnak a figyelmességüket és az odaadásukat.

Máté Krisztina

SZENTMISÉK RENDJE

Vasárnap: 8, 10 és 18 órákor.

Hétköznap:

Hétfő: 18 órákor

Kedd, Szerda, Szombat: 7 órákor

Péntek: 18 órákor

Csütörtök: Igeliturgia 7 órákor

Minden pénteken: 17 órákor imaóra és az esti mise után csendes szentségimádás 19 óráig.

Első csütörtökön: 17 órákor Jézus Szíve Család imaórája

Első vasárnapon: 17 órákor szentségimádás

Gyóntatás: A szentségimádások alatt. Vasárnap a szentmisék előtt. Plébánossal való egyeztetéssel egyéb időben is.

A plébániahivatal felfogadási ideje:

Hétfő és szerda: de. 9-11 óra

Kedd és péntek: du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

A hittanok helyszíne a Plébánia tanács- illetve emeleti terme.

A hittancsoportokhoz az év folyamán később is lehet csatlakozni.

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17-19., 292-3113, pestszentimre.plebania@gmail.com). **Felelős kiadó:** Lak Gábor plébános, **Felelős szerkesztő:** Bönöczk Péter; **Honlap:** www.pestszentimre.plebania.hu

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházköztség lapja
XIII. évfolyam 4. szám (109.) - 2016. április

Tanítsátok őket

Jézus mennybe menetelekor buzdítja az apostolokat és általuk a szavukra hívővé váló tanítványokat, végső soron bennünket, hogy tegyünk tanúságot az Ő feltámadásáról és vezessük Hozzá az embereket, akikkel kapcsolatba kerülünk.

Ennek a felszólításnak engedelmeskedve tartottunk Alphát az év kezdetén, beszéltek hitetekről iskolában és óvodában, amelynek gyümölcseként egyre több az óvodás-kisiskolás korú gyermek, akit megkereszteltek. Köszönöm Nektek, nem könnyű a tanúságtétel, még akkor sem, ha csak néhány szó ("Szeretek misére járni", "igen, mindegyiket megkereszteltettük", "Ez az esti imánk első sora... nagyon fáradt, aludna")

Mindazok, akik betérnek az irodába, vagy az utcán megszólítanak másodjára, velem kerülnek kapcsolatba és a közösség, amit mi megtartó erőként élünk meg még nem elérhető számukra. Ezen szeretnék változtatni.

A képviselő testületi ülésen megállapítottuk, hogy a hitoktatás mellett a szentségekre való felkészítésben (pl. gyermek-csecsemő keresztelésre felkészítő oktatás, jegyesoktatás, befogadó csoport) tudtok - akár korábbi képzés birtokában - vagy egy általam tartott felkészítő után Krisztus és számomra is fontos segítséget nyújtani.

Kérlek Benneteket, gondoljátok végig, hogyan tudtok ebbe a szolgálatba bekapcsolódni!

Gábor atya

Edkó

Április közepén érkezett a megdöböntő hír arról, hogy meghalt közösségünk egykori tagja, Mihályiné Kerekes Edkó, nyolc kisgyermek édesanyja. Néhány nap múlva lett volna 40 éves. Sokan talán nem is emlékeznek a családra, rövid ideig éltek Pestszentimrén, talán csak egy évig, majd 2007-ben Jászboldogházára költöztek.

Edkó egész életében a segítségre szorulókat istápolta, beteget ápolt, vak kisgyerekeket tanított, azt is fontolgatta, hogy belép a szociális testvérek közé. De megismerkedett Péterrel, és az Isten nyolc gyermekkel áldotta meg a házasságukat. A legnagyobb, Mária most 13 éves, hatodikos, a legkisebb, Ferenc másfél éves. Őt iskolás, egy óvodás, kettő még otthon van. Olyan gyerekek, akikre minden anya vágyik, szófogadóak és kedvesek, jól tanulnak az iskolában és ezernyi dologban tehetségesek, egytől-

egyig minden ott van Edkó anyai szeretetének lenyomata.

Kivételes ember volt ő, ami azon látszik a legjobban, hogy hiába nem volt tagja már hosszú évek óta a közösségünknek, a belőle áradó szeretet, hit mindannyiunk életére hatott, akik ismertük őt.

Az alábbiakban férje, Péter üzenetét továbbítjuk.

Kedves Testvérek!

Szeretnék veletek megosztani néhány gondolatot családnak történetével kapcsolatban. Mindenki döbbenettel, megrendüléssel, fogadta feleségem, Edkó halálhírét. Az ember keresi a miérteket, és nem érti, miért török félbe egy szerető élet.

Gábor barátunk így énekelt a szertartás végén: „mi csak vándorok vagyunk itt a földön, vándorként éljük életünk, és a szívünk úgy vágyik égi hazánkba, Jézushoz, mert ő az úr”.

Mi csak vándorok vagyunk, ajándékba kaptuk az életünket, megszülettünk, nőttünk-növekedtünk, próbáltunk saját erőnkől boldognak lenni, de fölismertük, hogy ez csak a szeretet Istenével együtt vándorolva lehetséges. Rábíztuk hát az életünket. Gyöngye emberi erőnkkel építeni kezdtük a szeretet országát, Isten országát. Egymásra találtunk, Isten az életadó szeretetet, szerelmet adta a szívünkbe. Hála neki érte! Elindultunk a közös úton, botladozva, hibázva, bocsánatot kérve, elfogadva a másik gyöngeségét. Az eskető pap kérdésére – elfogadjátok-e a gyermekeket, amelyekkel Isten

imitáló tetővel.

Bronz domborművek jelképezik a rózsafüzér minden egyes titkát, melyek az elmélkedést is segíthetik. A hely 1987-ig államilag és egyháziilag is tiltott volt, istentiszteletet sem lehetett tartani, azonban a csodaforrás végig adta a vizét, sokan látogatták rendszeresen. Itt élt az ország egyetlen hivatásos remeteje Paszkál, azaz Szél Sándor, akinek a testét a szülőfalujában temették el, ahogy kérte, de szívének hamvait az attemplomban őrzik.

A misét követően elindultunk Mátraverebély-Szentkútra, ami a felújítást követően nagyon szép lett. Itt a kegyhely történetének ismertetést követően a Lorettói litániát imádkoztuk. A kegyhely története 1091-1092-re nyúlik vissza, mikor is Szent László király a lovával menekülésre kényszerült, és egy szakadékhoz ért, ahol ugratott egyet lovával, és a lova

lába nyomán forrás fakadt. Majd később ennél a forrásnál megjelent a Szűzanya a kis Jézussal egy néma pásztorfiúnak, és azt mondta neki: ásson, és a feltörő forrásból igyon. Miután a fiú ezt megtette, megeredt a nyelve. Édesapja, mikor elmesélte neki a gyermek, hogy mit látott, azonnal tudta, hogy mi történt. A XIII. században a rengeteg zarándok miatt építették meg a templomot Mátraverebélyen, majd az 1400-as években már a legjelentősebb búcsújáráhely volt. Az 1700-as években épült fel az első kápolna Szentkúton, és ekkor vizsgáltatt ki XI. Kelemen pápa több csodás gyógyulást is. A búcsújáráhely mind a török idők alatt mind utána sok megpróbáltatáson ment át, azonban mindig akadt egy jómódú család, aki hozzájárult a fejlődéséhez. 2006-ban Nemzeti Kegyhellyé nyilvánították. 2016-ban a római Santa Maria Maggiore Bazilika befogadta a

Zarándoklat

2016. április 30-án Mátraszentimre-Fallóskútra és Mátraverebély-Szentkútra zarándokoltunk többségében idősebb testvéreinkkel, de volt közöttünk tizenéves is. Az Úr irgalmas volt hozzánk, mert az egész heti rossz idő ellenére napsütéses, esőmentes napunk volt. A zarándoklatra úgy tekinttem, mint személyes ajándékomra a Szűzanyától, mivel épp egy számomra jelentős napra esett, amit - közel egy évvel ezelőtt úgy döntöttem - a Szűzanyával szeretnék tölteni. Az eredeti úti célom Medjugorje volt, de a most uralkodó helyzet miatt nem mertem elindulni. Kértem a Szűzanyát segítsen, hogy vele lehessenek, és Ő megtette, mivel még azon a héten meghirdetésre került a zarándoklat. Elmondhatatlan örömmel töltött el az időpont, az, hogy Mária zarándoklat, és hogy valóra válik így az álomom. Nagy örömmel indultam el. A zarándoklat valóban zarándoklat volt, nem kirándulás. Lelkiemben töltődni lehetett, imádkoztunk, hálát adhattunk és ráadásként még ismereteink is bővültek a kegyhelyek történetének ismertetésével. Lehetőség adódott egy kis Szentségimádásra is, még akkor is, ha az Úr rejtve volt.

Fallóskúton keresztutat jártunk, majd a kegyhely történetének ismertetése után Szentmisére került sor, majd elindultunk Mátraverebély-Szentkútra. 1947-ben Sánta Lászlónak este, ima közben (Rózsafüzér és Úrangyala) megjelent a Szűzanya, egy tájat mutatott neki a

Mátrában egy forrással és azt mondta, hogy van egy forrás a gyógyulásra, nem szabad elhanyagolni, meg kell keresni. Ezt követően indult el az asszony megkeresni a forrást a férjével, és meg is találta úgy, ahogy a Szűzanya mutatta neki, majd megcsókolta a földet, ahol a Szűzanya állott. Később újra kiment a helyre és a forrástól balra látott egy nagy vörös kígyót, melynek farka keletre, a feje nyugatra nézett és ott volt a Szűzanya is egy aranyfűrészszel és újra szólt: ezt kettőnknek kell elvágni. Mivel az asszony félt, így a Szűzanya bátorította és végül Ő húzta meg először a fűrészszel. A kegyhelyen sok ilyen szobrot lehet látni, amikor is a Szűzanya egy kígyó fejét tapossa, azonban azon a helyen, ahol magának a vörös kígyónak a szétfűrészelési helye volt, egy rózsamisztika szobor áll fülkében.

A kegyhelyen látható egy fogadó Szűz szobor, feje fölött a magyar koronát

megajándékozta a házasságokat – mi bátran, gyermeki szívvel igent mondtunk. Vándoroltunk tovább a földi zarándokúton. Sorban születtek gyermekeink, szerény körülmények között munkával, szeretetben, boldogan teltek az évek. És ha emberi erőnk már kevés volt, a szükséges előteremtésére, az isteni gondviselés kipótolta. De hát a természetes is az Isten ajándéka: az egészségünk, erőnk, szorgalmunk, tehetségünk. Boldogan éltünk, terveztünk, vágytunk, építettünk egy jobb világot. Egy szeretőbb világot, Isten országát.

Jött a kereszt. Kerestem benne Istenünk szándékát, nem értettem, vágytuk a gyógyulást. Ő mindvégig élni akart, értem és a gyermekeinkért, az isteni szeretetért. Másfél év csöndes küzdelem után Edkó ezt mondta: látom az Úrjézust, hogy szemlél engem, és meg akar ölelni. Nem fáj neki semmi, szombat este elaludt, de vasárnap reggel még aludt tovább. Minden testvérünk szentmisén volt az irgalmasság évében, húsvét harmadik vasárnapján, egy héttel az irgalmasság vasárnapja után, amikor az Úrjézus magához ölelte, elszenderült.

Nagyon fáj a hiánya. De a szeretet nem fogy el, soha meg nem szűnik. Tudom, hogy az ő élete beteljesedett a szeretetben. Eljutott abba az országba, amelybe mi mindnyájan tudva-tudattalanul is vágyakozunk. Köszönöm mindazoknak, akik imáikkal kísérték keresztútján. Látogatták, gondozták, mellette voltak, imádkoztak velem. Köszönöm mindazoknak, akik hittal fogadták elköltözését, és így álltak mellém, mellénk. Köszönöm a legkisebb

segítséget is, áramlik felénk a szeretet. Érzem, hogy sokan imádkoznak értünk, ezt is köszönöm.

Jászboldogháza, 2016. május 3.

Péter

Fecskék

Május első vasárnapján a tízes misén nem csak a Néri kórus énekelt, hanem az a néhány 9-10 éves kislány is, akik Král Edittel gyakorolnak hétről-hétre péntekenként. A tisztán csengő gyerekhangokra mindenki felkapta a fejét, keresték szemükkel az énekeseket, akiket szinte eltakartak a padok. A kicsi kórus szeptemberben alakult, és reméljük, jövőre új tagokkal kiegészülve, kibővülve egyre többször fogják majd hallatni a hangjukat.

Turbucz Kata: Kicsit izgultam, mert sokan voltak a misén, de aztán rájöttem, hogy nem kell félni. Nagyon jó volt énekelni.

Hagara Saci: Jó érzés volt Istennek szolgálni az énekléssel. Kicsit izgultam.

Brozsek Anna Dóri: Én nem izgultam, mert népdalversenyeken szoktam énekelni. A kórusal már kb. 15 dalt tudunk, ezeket szoktuk gyakorolni a próbákon.

Fülöp Janka: Ez volt a harmadik

alkalom, hogy a misén is énekeltünk. Péntekenként vannak a próbák, néha átjövünk a templomba is, és itt is próbálunk, most pedig a Néri kórossal is gyakoroltunk. Jó volt énekelni a misén.

Gáspár Julcsi: Kicsit izgultam, nehogy elrontsam, örülök, hogy sikerült jól énekelnünk.

Szentlélek kiáradás-közbenjárás

Plébániánkon 2016. május 14-én lehetőség lesz közbenjáró ima kérésére, mellyel kapcsolatban buzdítanék mindenkit, hogy éljen a lehetőséggel, kérjen imát magáért. Az Atya mindannyiunkat szeret, meghívott minket, kiválasztott minket és szeretné, ha mindannyian erősödnénk benne, ha Szentlelkével mindegyikönket betölthetné. Ez nemcsak 1-1 ember kiváltsága, ezt mindegyikönknek adni szeretné, csak kérnünk kell, mert Ő nem fogja magát ránk erőszakolni, Ő csendben fog szólni, csendben fog hívni. Kérjük, hogy megadhassa Szentlelke tüzet nekünk és éljünk a közbenjáró ima lehetőségével, hogy a Szentlélek különböző kegyelmeiben részesülhessünk, vagy akár gyógyulhassunk. Mindenki maga tudja, hogy mit szeretne kérni, mire van szüksége és ennek nem kell egy dolognak lennie, mindent kérhetünk, az Atya is mondta „kérj és megadatik”. Az Atya azt szeretné, hogy boldogok legyünk, öröm, békeség legyen bennünk. A mindennapok elsodornak, a város zaja, a világ zaja elnyomja az Úr szavát, sajnos az ördögét nem, azonban

ha betöltekezünk a Szentlélekkel, akkor az ördögnek nem lesz helye bennünk. A Szentlélek erejével legyőzhetjük, még ha napjában többször is kísért különböző okkult dolgokkal (rengeteg ilyen van, különböző gyógy módok, „mozgásformák”, ezoterikus dolgok, stb.), amelyekről nem is gondolnánk, hogy nem jó, hogy nem szabad neki teret engedni, mert akár az „egészséges” életmód álcája mögé is rejtőzhet.

A Szentlélek szeminárium végzésével sokan megkaptuk a Szentlélek keresztséget, átélhettük a Szentlélek kiáradását, átélhettük a közbenjáró ima erejét. Pünkösöd a Szentlélek eljövételének, kiáradásának ünnepe. Akarjuk mi is átélni, megélni ezt a kiáradást, ahogy anno az apostolok megélték. Vágyakozunk tüzeire, mert ez a tűz az életünket változtatja meg, az Atyához kerülünk egyre közelebb, az Ő mérhetetlen szeretetében tudunk részesülni, ami egy olyan szeretet, ami szavakkal nem tudok leírni, mert nincs

rájó szó, azt érezni kell.

A közbenjáró ima nem jár fájdalommal, „csupán” 2-3 ember imádkozik érted, a Te kívánságaidért, amire neked szükséged van. Megérezheted a Szentlélek erejét, a Szentlélek jelenlétét, betöltekezhetsz vele, eltelhetsz vele, érezheted a tüzet felgyulladni benned, vagy Jézus végtelen szeretetét. Lehet a vágyad akár valamilyen karizma utáni, vagy akár testi-lelki gyógyulás, vagy a hitedben való megerősödés, családi béke, az Úrban való bizalom utáni vágy, bármi, ... az Úr meg akarja neked adni, csak kérd.

Én átélhettem a Szentlélek tüzeit, amikor csak tehetem és lehetőség van rá, élek a közbenjáró imával, mert minden egyes alkalommal az Úr újabb és újabb ajándékokkal kedveskedik. Egyetlen nehézsége van számomra a közbenjáró imának... száraz szemmel felállni, miután imádkoztak értem, mert az a szeretet, ami akkor átjár... annyira jó!

Kérlek, ha teheted, élj a lehetőséggel, hogy Téged is átjárhasson a Szentlélek mindent elsöprő ereje!

Mi ott leszünk és várunk! (-s-i)

Ministránstalálkozó Esztergomban

Második alkalommal vettem részt ilyen találkozón, tavaly egyedül voltam Imréről. Idén nyolcan mentünk, de összesen több száz résztvevő érkezett Esztergomba, alsó tagozatosoktól a felnőttekig. Érkezés után a Szent Adalbert Központba mentünk, ahol egy rövid ismertetést kaptunk a vetélkedő

témájáról, ami az irgalmasság éve volt. Utána szentmise következett, amin a tavalyi vetélkedő nyertesei szolgáltak, de mindannyian ministránruhába öltöztünk. A mise után kihirdették a csoportbeosztást, mi többek között a havannásokkal voltunk együtt, és kaptunk egy feladatlapot az állomások felsorolásával. Nyolc feladatot kellett megoldani, pl. a szeminárium ablakaiba kiragasztott szavakból kellett összerakni egy idézetet, és azt ki kellett keresni a Bibliából. De volt akadálykerületés összekötött lábakkal, vagy az altemplomban a sírfeliratok megadott betűiből kellett két szót összeállítani. Végül nem kerültünk az első háromba, de nem is ez volt a cél, hiszen ez volt az első alkalom, hogy az imrei ministránsok csapattal vettek részt a találkozón. Nagyon tetszett, úgy tervezzük, hogy jövőre is megyünk. (Varga Viki)

